čení to provésti zvláštním předpisem, který by byl tuto výjimku výslovně stanovil.

Ze všech předeslaných úvah vysvítá, že osoby, zaměstnané při správě beneficiálního jmění biskupství církve římsko-katolické, spadají pod pojem zaměstnanců zákonně uznaných náboženských společností ve smyslu § 2, bodu 3 svrchu cit. zákona o pens. pojištění a že je tudíž j e n z tohoto titulu nelze vylučovati z dobrodiní zákona toho.

Žal. úřad nepopírá, že Vilém Th. a Arnošt Z. jsou v zaměstnaneckém poměru k biskupství vratislavskému, soudí však v nař. rozhodnutí, že tento jejich poměr nepropůjčuje jim pro obor pensijního pojištění právní povahu zaměstnanců církve římsko-katolické. Sveden tímto, jak dovozeno, právně mylným názorem, opomenul pak žal. úřad zabývati se otázkou, mají-li změstnanci ti normální pensijní nároky, a nevyšetřil po této stránce předpoklady, k řešení otázky té nutné. Zůstala tudíž skutková podstata sporného případu kusou a neúplnou a to pro nesprávný právní názor žal. úřadu, pročež bylo nutno nař. rozhodnutí zrušiti podle §u 7 zák. o ss.

Č. 4830.

S t á t n í z a m ě s t n a n c i (P o d k. R u s): I. * Neodporuje ustanovení § 1 zák. z 9. února 1922 č. 59 Sb., rozhodne-li ministerstvo financí b e z p r o s t ř e d n ě o nároku úředníka finanční správy na Podk. Rusi na mimořádný přídavek podle Zásad pro úpravu osobních poměrů civ. státních zaměstnanců na Podk. Rusi. (V nálezu samém přímo nevysloveno). — II. Bývalý berní čekatel ze zemí historických, který byl zemskou finanční správou v Užhorodě jmenován provisorním berním úředníkem této fin. správy, nemá nároku na mimořádný měsíční přídavek 1200 K určený pro úředníky odjinud zatimně na Podk. Rus přidělené.

(Nález ze dne 25. června 1925 č. 9802).

V ě c: S. ve V. B. (adv. Dr. Kamil Ressler z Prahy) proti ministerstvu financí stran mimořádného přídavku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-l, dříve čekatel v berní službě na Moravě, byl dekretem zem. fin. správy v Užhorodě z 11. srpna 1921 přijat do služeb zem. fin. správy v Podk. Rusi jako provisorní berní asistent a v důsledku toho ze seznamu berních úředníků na Moravě vymazán.

Žádostí z 21. května 1923, řízenou na hlavní fin. řed. v Užhorodě, domáhal se ve smyslu odst. I. A) zásad B), publikovaných výnosem min. fin. z 30. prosince 1920 toho, aby mu na místě dosavad poukazovaného mimořádného příplatku v obnosu 900 Kč měsíčně byl přiznán mimořádný měsíční přídavek ve výši 1200 Kč, zavedený pro svobodné úředníky na Podk. Rus odjinud přidělené. Žádost tuto postoupilo hř min. fin. k vyřízení, jež ji nař. rozhodnutím zamítlo z důvodu, že žadatel předpokladům cit. zásad nevyhověl.

O stížnosti uvažoval nss následovně:

St-l opírá nárok svůj na přiznání mimořádného přídavku v obnose 1200 Kč místo dosavadních 900 Kč měsíčně o ustanovení odst. I - A - b

zásad B pro úpravu osobních poměrů civilních státních zaměstnanců na Podk. Rusi.

Podle tohoto ustanovení přísluší čekatelům, elévům, aspirantům atd. na Podk. Rus odjinud zatímně přiděleným od 1. srpna 1920 místo diet mimořádný přídavek a sice ženatým 1200 Kč, svobodným 900 Kč měsíčně. Předpokladem nároku na zmíněný mimořádný přídavek jest tedy poměr »odjinud zatímně přiděleného« státního zaměstnance. U st-le však tohoto služebního poměru není, ježto st-l byl dekretem zem. fin. správy v Užhorodě z 11. srpna 1921 převzat do služeb této správy jako prov. berní asistent. Tím stal se st-l zaměstnancem zem. fin. správy Podk. Rusi a nikoli zaměstnancem odjinud na Podk. Rus zatímně přiděleným a není tedy předpoklad, k němuž bod I - A - b nárok na poskytnutí mimořádného přídavku víže, u st-le splněn.

Při tom jest nerozhodno, zda st-l jediné se zřetelem na výhody zmíněnou úpravou B zásad pro uspořádání osobních poměrů civilních státních zaměstnanců na Podk. Rusi normované službu na Podk. Rusi nastoupil, ježto pro přiznání nároků z úpravy té resultujících rozhodným jest jedině povaha služebního poměru st-lova, podávající se z obsahu ustanovovacího dekretu a nikoli obsah vedlejších ujednání nebo reservací, pokud ve zvláštní úřední akty vtěleny nebyly.

Třebaže však podle obsahu dekretu zem. fin. správy v Užhorodě z 11. srpna 1921 služ. poměr st-lův nelze považovati za poměr smluvní, jak mylně za to má žal. úřad — přece nebylo možno stížnosti vyhověti, ježto předpoklad, že st-l není úředníkem na Podk. Rus. odjinud zatímně přiděleným, — ze kteréhožto předpokladu žal. úřad vychází — má oporu ve spisech a jest tedy správně zjištěn.

Z toho důvodu musila stížnost býti zamítnuta jako bezdůvodná.

Č. 4831.

Učitelstvo: Učitel školy obecné vyučující nepovinnému předmětu na škole občanské v témže místě v rámci předepsaného rozsahu učební povinnosti, má za vyučování tomuto nepovinnému předmětu nárok na honorář toliko ve výměře poloviční (čl. V, odst. 2 zák. č. 251/1922).

(Nález ze dne 25. června 1925 č. 11.683).

Věc: Oskar O. v B. (advokát Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a nár. osvěty stran substitučního platu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, definitivní učitel chlapecké školy obecné v B., vyučoval na základě výnosu zšr-y slezské z 22. srpna 1919 těsnopisu jako nepovinnému předmětu při druhé a třetí třídě chlapecké školy občanské v B. ve školním roce 1922/1923 ve 4 týdenních hodinách. Ředitelství této školy navrhlo zprávou z 1. června 1923 se zřetelem na § 9 zák. č. 251/22 povolení příslušné remunace. Platebním rozkazem zšr-y z 11. června 1923 byla st-li povolena remunerace 120 K za hodinu, úhrnem